A1/8160

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

68. évfolyam
267. szám
1978.
november 12.,
vasárnap
Ára:
1 forint

Csúcstalálkozó előtt Párizsban

Köztudott, hamarosan magyar vendége lesz az Elysée-palotának, Giscard d'Estaing elnök meghívására Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára Párizsba utazik, s ezzel kétségtelenül az utóbbi időben megélénkülő magyar—francia kapcsolatok eddigi legjelentősebb állomásukhoz érkeznek.

S hogy e novemberi találkozónak a vendégváró házigazdák milyen kiemelt szerepet szánnak, mutatja az általuk előszeretettel hangoztatott minősítő „csúcs" jelző is, amely a francia diplomácia nyelvhasználatában csak a legmagasabb szintű tárgyalásoknak jár ki. Amikor újságíró kollégákkal a francia külügyminisztériumban a Szajnaparti készülődés nyomait kutattuk, személyesen is tapasztalhattuk a lázas készülődés jóleső izgalmait. A Quai d'Orsay-én, a külügyminisztérium különböző főosztályain nagy körültekintéssel készültek az „elnöki" dossziék, felölelvén a politikai, gazdasági és kulturális élet fontos területeit, a kétoldalú kapcsolatok erősítésének távlatokba mutató, megvitatandó terveit és lehetőségeit.

Leghangsúlyosabban Andriani úr, a francia külügyminisztérium európai főosztályának igazgatója, a magyar—francia gazdasági vegyes bizottság társelnöke fogalmazta meg: nincs ma felelős francia politikus, aki sutba vetve a realitás tényeit, kétségbe vonhatná a szocialista országokkal, köztük a Magyarországgal való jó kapcsolatok kiépítésének szükségességét. E kapcsolatok erősítésének gondolata jól illeszkedik egyébként abba a változatlanul vallott francia külpolitikai koncepcióba, amely az enyhülés Helsinkiben meghirdetett programjának és szellemének megvalósítására irányul. A francia diplomácia képviselői elismerik, hogy e folyamat erősödésében a Szovjetunió és az Egyesült Államok viszonyának kulcsszerepe van, de sajátosan francia álláspont szerint az enyhülésért folytatott küzdelemben az egyes nemzeteknek is megvan a maguk felelőssége és lehetősége. Ezért is fordul most a figyelem erőteljesen a találkozó felé.

A novemberi magyar—francia „csúcs" kedvezően hathat majd ki politikai eredményein túl, gazdasági kapcsolataink erősödésére is, amelyek, s ezt a külügyminisztérium gazdasági főigazgatóságán is elismerik: mennyiség és minőség tekintetében jóval elmaradnak a két ország együttműködési lehetőségeitől — jóllehet az utóbbi időben ezen a területen is kedvező mozgások tapasztalhatók.

Franciaország fejlett iparával, magas műszaki színvonalával kétségtelenül jelentős tényező a világ gazdasági életében. S ha időnként érik is a tőkés gazdasági rendből törvényszerűen következő megrázkódtatások, jelentős iparágakban nagy lehetőségek rejlenek a tőkés világ negyedik exportőrjével való együttműködésben. Tény azonban, jelenleg a francia üzletemberek felénk irányuló érdeklődése meglehetősen langyos és mérsékelt. A külügyminisztérium gazdasági főigazgatóságán mindezt úgy értelmezik, s még tetszetős elmélet is van hozzá, hogy a magyar gazdasági élet földrajzi, történelmi és még nyelvi okokból is, gazdasági szokásait tekintve is eleve közelebb áll a németajkú tőkés országokhoz, mint a távolabbra eső Franciaországhoz. A gazdasági főigazgatóság vezetője persze elismeri, hogy sajnos, sok esetben úgy kell noszogatni a francia üzletembereket, hogy elképzeléseikkel a magyar piacokon jelentkezzenek. A francia fél szerint e tartózkodás mögött a szükséges ismeretek hiányából származó bizalmatlanság is meghúzódik, s ez ellen a lehetőségek mélyebb megismertetésével lehet felvenni az eredményes harcot. (Ebből a szempontból biztató, hogy márciusban Párizsban, a főváros előkelő negyedében, az Avenue Kleber 88-ban megnyílik a magyar műszaki tájékoztatási központ.)

A gazdasági együttműködés kérdéseit latolgatva, különböző szinteken egyértelmű a vélemény Párizsban: nem az adok-veszek túlságosan is leegyszerűsített üzleti formája, hanem a termelés és értékesítés minden mozzanatában együtt gondolkodást feltételező kooperációké a jövő. Jelentős vállalatok és üzemek közvetlen „kézfogásáé", akár a szerszámgépgyártásban, a gyógyszer és növényvédő szerek előállításában, akár a korszerű energiák és egyes nyersanyagok termelésében és hasznosításában. A járműgyártásban például a harmadik világ piacainak reményében találhatná meg számításait az immár világhírű magyar Ikarus és az autónagyhatalommá vált francia Renault.

A három napra tervezett találkozó előterében kétségtelen a külpolitika, Európa jövője és biztonsága, valamint gazdasági kapcsolataink fejlesztésének kérdései állnak, de ott lesz majd a tárgyalóterem asztalán a kulturális témák dossziéja is, amelyben szellemi termékeink fokozottabb cseréjét, szakemberek kölcsönös látogatásait szorgalmazó gondolatok, tervek kapnak helyet.

Jelentős találkozások alkalmával hagyomány, hogy felidézteinek az érintkezés történelmének nevezetesebb pillanatai. Záró gondolatként egy egészen friss, s jelképesnek is felfogható eseményre utalnék: egy, a halottak napjához is fűződő párizsi eseményre, amelyen a Vörös Övezet-beli Ivry külvároska köztemetőjében sok százan vettek részt, hogy ama legendás huszonhármakra emlékezzenek, akik a náci megszállás idején az emberi méltóság nevében szálltak szembe a betolakodókkal, s életükkel fizettek Párizs szabadságáért. Emlékművet avattak ezen a november 4-i délelőttön. S a messzire vöröslő emlékoszlopon ott fénylett az őszi napsütésben kőbe vésve: „Dicsőség azoknak akik meghaltak, hogy Franciaország éljen." S a nevek között lengyelek, franciák, örmények, olaszok társaságában három magyaré is: Elek Tamásé, Bozov Józsefé, Békés Imréé.

Amikor a két európai ország együttműködésének kérdései kerülnek szóba most, legmagasabb szinten, a földrész és az emberiség jövője iránti felelősséggel, ez a felemelően szép történelmi lecke — bár ennek aligha vannak hivatalos dossziéi — sem kerülheti el a figyelmet.

Valkó Mihály

Kompresszorok a Testvériség vezetékhez

A tervezettnél egy hónappal korábban adták át a munkaterületet az építők a szerelő vállalat kollektívájának Beregdarócon, a Testvériség gázvezeték új kompresszorállomásának kivitelezésénél. A Szabolcs megyei Állami Építőipari Vállalat dolgozói az idén áprilisban kezdődött beruházáson 26 ezer köbméter föld megmozgatásával elkészítették a három kompresszor alapjait. A két és fél méter mélyen földbe ágyazott alapok mindegyikéhez 200 köbméter betont és csaknem 60 mázsa vasat használtak fel. Ezenkívül megépítették az állomáshoz vezető bekötő utat, s 45 kisebb-nagyobb létesítményt — diszpécserközpontot, raktárházakat, irodákat, étkezőhelyiséget, öltözőket — is tető alá hoztak.

A gyár- és gépszerelő vállalat dolgozói már a helyszínen tartózkodnak, s minden előkészületet megtettek az egyenként 75—80 tonnás, gázzal működő kompresszorturbinák fogadására. Az összeszerelt állapotban, közúton érkező gépek helyszíni felállítását a tervek szerint november közepén kezdik meg a szerelők. Ezzel egyidőben mintegy két kilométer hosszúságú csővezeték lefektetéséről és csatlakoztatásáról is gondoskodnak.

A Testvériség gázvezeték fontos létesítménye várhatóan a jövő év második felétől kezdi meg munkáját. Üzembehelyezésével 64 atmoszférára növelik a vezetéken hazánkba érkező gáz nyomását.

Győri Imre látogatása Szegeden és Vásárhelyen

Enyedi Zoltán felvétele

Győri Imre (jobbról) megyei és vásárhelyi vezetők társaságában a Vásárhelyi Őszi Tárlaton

Pénteken este *Győri* Imre, az MSZMP Központi Bizottságának titkára Szegedre érkezett. A vendég — akit *dr. Koncz* János, a megyei pártbizottság titkára fogadott — a Szegedi Nemzeti Színház előadásában megtekintette Hervé Nebáncsvirág című operettjét.

Szombaton délelőtt Győri Imre dr. Koncz János kíséretében Hódmezővásárhelyre látogatott. A Központi Bizottság titkárát, Vásárhely országgyűlési képviselőjét a városi pártbizottság székházában *dr. Szalontai* József első titkár és *dr. Csatordai* Antal, a tanács elnöke fogadta. Az ezt követő megbeszélésen a pártirányítás helyi gyakorlatáról, Vásárhely első félévi gazdasági eredményeiről és a további feladatokról, majd aktuális várospolitikai kérdésekről tanácskoztak.

A város vezetői tájékoztatójukban ismertették a városfejlesztés ötéves tervének eddigi eredményeit. Egyebek között elmondották, hogy *az előirányzott beruházások időarányosan megvalósultak, sőt a lakásépítésben az ütemezéshez képest örvendetes túlteljesítés mutatkozik.* A tervidőszak első két évében az eredetileg előirányzott 20 állami lakás helyett 110 épült meg, s várhatóan az idén további 210 állami bérlakást tudnak átadni. Valamennyi lakásépítési formát figyelembe véve, az első három évben a tervezett 1436 lakáson felül 330 épül meg. A lakásépítéssel együtt a járulékos és kapcsolódó létesítmények is elkészültek. A városi pártbizottság első titkára és a tanács elnöke tájékoztatójukban ugyanakkor hangsúlyozták: *számos körülmény nehezíti a tervek megvalósítását. Sok gondot okoz például a beruházók, tervezők és kivitelezők munkájának összehangolása.* Miután a tervidőszak hátralevő éveiben a feladatok sokasodnak, a város vezető testületei egyik legfontosabb tennivalójuknak a koordináció tökéletesítését tekintik.

A városi pártbizottságon folytatott megbeszélés után a vendég és kísérete *dr. Dömötör* János, a Tornyai János Múzeum igazgatója és *Kurucz* D. István, a Képzőművészek Országos Szövetsége területi szervezetének művészeti titkára kalauzolásával *megtekintette a jubileumi 25. Vásárhelyi Őszi Tárlatot.*

Délután a Központi Bizottság titkára, Vásárhely országgyűlési képviselője a főiskolai tangazdaságba látogatott, ahol *Csehó* Péter, a mezőgazdasági nagyüzem igazgatója tájékoztatta az őszi munkák állásáról, a gazdaság várható eredményeiről. A megbeszélésen jelen volt *Zsibók* András, a Békés—Csongrád megyei Állami Gazdaságok területi igazgatója is. A tangazdaságban tett látogatás a kísérleti állattenyésztési telep megtekintésével fejeződött be.

Fogy a betakarítanivaló

Eső kellene a gabonára

Az őszi mélyszántás mellett a kukoricatörés és a cukorrépaszedés a legfőbb tennivaló Csongrád megye mezőgazdasági üzemeiben. A betakarítandó kukorica területének több mint háromnegyed részéről lekerült e fontos takarmány. A cukorrépa szedése is jól halad. Sok termelőszövetkezet az elszállításig — az átadás-átvételnél jelentkező torlódások miatt — a felszedett cukorrépát a szántóföldeken prizmázza össze. Kevés zöldség, főleg káposzta, karfiol és karalábé még kint van a földeken. A betakarítás most már gyorsan halad, előreláthatóan egy-két hét alatt biztos helyre kerül minden termény.

Az utóbbi napokban kellemetlen, hűvös és párás idő köszöntött be. A szegedi meteorológiai állomáson tegnap, szombaton csak plusz 1,6 Celsius-fokot mértek. Napok óta felhős az ég, csapadék azonban nem esett. Pedig a gabonavetésekre nagyon kellene az eső. A száraz talaj miatt nem kel egyenletesen a gabona. Sok helyen a kicsírázott növénykék — nem jutva elegendő vízhez — elpusztultak.

Előzetes felmérés készült a megye mezőgazdaságának idei eredményeiről. Megállapítható, hogy a termelés anyagi és műszaki feltételei javultak. A nagyüzemek nagyobb gondot fordítottak a korszerűbb fajták és újabb technológiai eljárások alkalmazására. Iparszerű termelés 1977-ben még csak 82 ezer hektáron volt, az idén már 98 ezer hektáron, ami a nagyüzemi szántóterület 47 százaléka. Javult a takarmánygazdálkodás, s örvendetesen csökkent az állattenyésztési telepeken az abrakfelhasználás. Növekedett a napraforgó, a kender, a lucerna és a kukorica vetésterülete. A kedvezőtlen időjárás miatt sajnos a búza hektáronként három mázsával kevesebbet termett a tavalyinál. A kukoricaföldekről viszont nyolc százalékkal nagyobb termést takaríthattak be átlagosan, hektáronként a gazdaságok. A cukorrépa hozama tíz százalékkal jobb a tavalyinál. Megyénkben nagyobb területen termesztettek zöldséget, mégis a tavalyinak csak négyötöde termett meg. A gyümölcsöskertek és szőlőültetvények is kevesebbet „hoztak". Jók azonban az állattenyésztési eredmények. Emelkedett a tejtermelés és egyenletes volt a fejlődés a sertéshizlalási és baromfitenyésztési ágazatban. Több a szarvasmarha és a juh. Emellett javult a háztáji és kisegítő gazdaságok növénytermesztése és állattenyésztése is.

Elutazott a svájci külügyminiszter

Szombaton elutazott Budapestről Pierre Aubert, a Svájci Államszövetség külügyminisztere, aki Puja Frigyes külügyminiszter vendégeként november 8—11-e között hivatalos látogatást tett hazánkban.

Pierre Aubert-t és kíséretét a Ferihegyi repülőtéren Puja Frigyes, valamint a Külügyminisztérium több vezető munkatársa búcsúztatta. Ott volt Zágor György, hazánk berni, illetve August Geiser, a Svájci Államszövetség budapesti nagykövete.

Afgán küldöttség hazánkban

Borbély Sándor, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának titkára, szombaton fogadta a hazánkban tartózkodó afgán küldöttséget, amelyet *Abdul Ghorbandi* kereskedelmi miniszter vezet. A szívélyes, baráti légkörű megbeszélésen véleménycserét folytattak a két ország kapcsolatairól.